Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація во̂дъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францішканьска ч. 10, дверѣ 10

Письма прiймаются ся лишь франкованѝ.

Рекламаціи неопечатанѝ вольнѣ во̂дъ порта. Рукописи не звертаються ся

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Льво̂вской“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Льво̂вской“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:

на цѣлый рокъ 2 зр. 40 к.
на по̂въ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поединоке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:

на цѣлый ро̂къ 5 зр. 40 к.
на по̂въ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поединоке число 3 кр.

Ч. 152. | Нинѣ: Пагкрат см. Пракседы | Завтра: † Ант. Печ. Марiѣ М. | Четверъ 9 (21 липня) 1892. | Всхо̂дъ сонця 4 г. 24 м.; заходъ 7 г. 48 м. Бар. 760 терм. + 19 0° + 19 0°. | Ро̂къ II.

Рада державна.

Въ доповненю до справозданя изъ попереднего засѣданя Палаты посло̂въ мусимо ще додати, що пос. Фусъ выступавъ противъ умовы правительства зъ берндорфскою фабрикою о доставу нiклю и доказувавъ, що та умова принесе правительству страту, бо нинѣ нiкель дешевый. — Пос. о. Веберъ покликувавъ ся на то, що во̂нъ прийшовъ першiй записати ся до голосу при загально̂й дебатѣ надъ предложенями валютовыми, але на лiстѣ були вже записанѝ деякѝ послы; Хлюмецкiй тогды обѣцявъ ему, що во̂нъ при §. 1 буде мо̂гъ о всѣмъ говорити. Тожь бесѣдникъ почавъ доказувати, що послы вертаючи зъ Вѣдня, приносять зъ собою лишь новѝ податки, дальше жалувавъ ся на моравского намѣстника и т. д. Вiцепрезидентъ мусѣвъ его за то накликувати ко̂лька разо̂въ до порядку, зъ чого во̂дтакъ вывязала ся довга суперечка, смѣхи и неспоко̂й въ Палатѣ.

На вчерашно̂мъ засѣданю во̂дчитано письмо мiнiстра справедливости, въ котро̂мъ сказано, що въ наслѣдокъ Найвысшого рѣшеня будуть зъ ко̂нцемъ сеи сессiѣ здержанѝ засѣданя посто̂йнои комiсiѣ для закона карного, а въ своѣмъ часѣ розпо̂чнуть ся на ново. — Въ дальшо̂мъ ходѣ дебаты надъ арт. 10 и 19 угоды монетарнои зъ Угорщиною, промавляли Фiрнкранцъ и Форманекъ противъ тыхъ артикуло̂въ, бо уважають во̂дношене 70 и 30 за несправедливе. — Пос. Жакъ полемiзувавъ зъ обома попередными бесѣдниками. По промовахъ ще ко̂лькохъ бесѣднико̂въ, ухвалено наконець въ поименно̂мъ голосованю 153 голосами противъ 98, арт. 10 угоды монетарнои зъ Угорщиною, а во̂дтакъ бо̂льшостiю голосо̂въ и арт. 19.

Опо̂сля розпочалась дебата надъ закономъ о позичцѣ на управильнене валюты. По̂дчасъ сеи дебаты промавлявъ пос. Вашатый и говоривъ довго о порядкахъ въ Чехахъ, выступавъ противъ мiн. Пражака и наконець заявивъ, що буде голосувати противъ закона о позичцѣ а то длятого, що правительство хоче утворити собѣ зъ неи скарбъ на во̂йну зъ Россiею. — Пос. Трайнфельсъ промавлявъ за позичкою. — Пос. Кайзеръ промавлявъ противъ позички, бо казавъ, що еѣ ухвалене значило бы вотумъ довѣрiя для правительства. По промовахъ ще ко̂лькохъ посло̂въ перервано дебату. — Пос. Дворжакъ интерпелювавъ правительство въ справѣ средствъ противъ холеры, а пос. Гавкъ въ справѣ розвязань товариствъ академiчныхъ.

Нинѣ мабуть зако̂нчать ся розправы валютови, а завтра во̂дбуде ся трете читане и выбо̂ръ члено̂въ спо̂льныхъ Делегацiй а во̂дтакъ буде рада державна закрыта.

Гостина Є. Вел. Цѣсаря у Львовѣ.

Выдѣлъ краєвый и Рада мѣста Львова приспособляють ся на достойне приняте Є. В. Цѣсаря по̂дчасъ гостины Єго у Львовѣ. И такъ найперша чинность при сего рода нагодахъ во̂дносить ся до зложеня комiтету, котрый занявъ бы ся цѣлымъ торжествомъ. Выдѣлъ краєвый взявъ ся до роботы также во̂дъ тои чинности и скликавъ комiтетъ краєвый. Сей комiтетъ зо̂йшовъ ся передвчера по полудни въ будынку соймово̂мъ на нарады. Въ тыхъ нарадахъ взяли участь: Намѣстникъ ґр. Каз. Баденi, ґр. Ст. Баденi, ґр. Вол. Козебродскiй, вiцепрезидентъ Намѣстництва Лiдль, архiепископъ Моравскiй, епископъ Пузина, директоръ Мархвицкiй, два ґр. Потоцкiи: Андрѣй и Романъ, кн. Андр. Любомирскiй, ґр. Юл. Бельскiй, Витовтъ Корытовскiй и Юлiй Корытовскiй, ґр. Августъ Цешковскiй, ґр. Юрiй Борковскiй, Жигмонтъ Дембовскiй, баронъ Жигмонтъ Ромашканъ, Ант. Хамецъ, Алекс. Тхуржницкiй, Вол. Лозиньскiй, д-ръ Бобжиньскiй, дръ Малаховскiй и Кароль Шнеръ. Оправдали свою неприсутно̂сть: кн. Ад. Сапѣга, кн. Юрiй Чарторыйскiй, президенты Львова и Кракова Мохнацкiй и Шляхтовскiй. Нарадамъ проводивъ маршалокъ кн. Санґушко.

По переведено̂й загально̂й дискусiи що до способу принятя Є. Вел. Цѣсаря выбрано комiтетъ тѣснѣйшiй, зложеный зъ пп: ґр. Бельского, Дембовского, Романа и Андрѣя ґр. Потоцкихъ, ґр. Цетнера, дра Мархвицкого, Захарiєвича, дра Малаховского и Гохберґера.

Подро̂бна проґрама ще не уложена, але — якъ мы вже доносили — Є. В. Цѣсарь приѣде до Львова 30 серпня (день скорше, якъ зъ разу говорено) около 4-ои год. по полудни. На дворци зелѣзничо̂мъ повитають Монарха Выдѣлъ краєвый и репрезентацiи повѣто̂въ по̂дъ проводомъ Маршалка краєвого, та Рада мѣста зъ президентомъ.

Передъ будынкомъ ц. к. Намѣстництва уставлять ся всѣ власти духовнѝ, цивiльнѝ и войсковѝ.

Во̂дтакъ удасть ся Є. В. Цѣсарь на выпочинокъ.

Дня 31 серпня рано выѣде Є. В. Цѣсарь до Мшаны на маневры, а верне въ полудне. По полудни во̂дбудуть ся представленя властей и корпорацiй, во̂дтакъ пиръ въ Намѣст-

Зъ осель холеры въ Россiи.

(Дальше).

II.

Шемаха, Дербентъ и Нуха. — Кура и еѣ долина. — Грузiя и Грузiны. — Столиця Грузiѣ и еѣ значѣне. — Нинѣшный Тiфлiсъ. — Батумъ, его околиця и клiматъ. — Торговля въ Батумѣ и еѣ звязь зъ Европою.

Не безъ того, що по дорозѣ до Тiфлiсу навѣстила также холера и другѝ мѣста на Кавказѣ, якъ славнѝ зъ давенъ давна мѣста Шемаха и Дербентъ, та звѣстне изъ своихъ шовковыхъ виробо̂въ мѣсто Нуха. Вправдѣ изъ сихъ мѣстъ нема нѣякихъ вѣстей, але й на що они кому придали бы ся, коли свѣтъ и такъ дуже мало про нихъ що знає и ними не интересує ся, а подавати такѝ обширнѝ вѣсти изъ сторо̂нъ навѣщеныхъ пошестею, значило бы хиба лишь ширити переполохъ по Европѣ та во̂дкрывати найслабшѝ стороны россiйскои адмiнiстрацiѣ. Правительство россiйске знає то добре, то й мовчить. Трудно собѣ однакожь и представити, длячого бы въ тако̂мъ мѣстѣ якъ Шумаха не мала также загостити холера, коли оно стоить въ тѣсныхъ звязяхъ торговельныхъ зъ мѣстомъ Баку и во̂ддалене во̂дъ него не бо̂льше якъ 18 миль. А въ Баку холера лютить ся страшно, бо забирає що дня по сто ко̂лькадесять людей; та й люде изъ сего мѣста розбѣгли ся и могли легко занести пошесть до Шемахи, тымъ бо̂льше, що и тутъ суть всякѝ условiя для всѣхъ пошестей.

Мѣсто Шемаха лежить вправдѣ въ пречудно̂й го̂рско̂й околици, 680 метро̂въ высоко понадъ моремъ и воздухъ повиненъ бы тутъ бути чистый, але кобы не та нехарно̂сть, якою во̂дзначають ся всѣ мѣста на Всходѣ, а котра стрѣчає ся не то безъ вымки по всѣхъ мѣстахъ россiйскихъ, але вже навѣть и у насъ. Мѣсто лежить надъ степовою рѣкою Пiзарґатомъ, котра на полудни, понизше зелѣзницѣ, що веде зъ Тiфлiсу до Баку, впадає недалеко во̂дъ Каспiйского моря до невеличкого озера. Теперѣшне мѣсто, взглядно нове, бо его побудували Россiяне въ 1824 р., таки заразъ коло Старои Шемахи, що була колись резиденцiєю шiрваньскихъ шахо̂въ, а по̂знѣйше власныхъ хано̂въ. Въ рокахъ 1859 и 1872 потерпѣло оно страшно во̂дъ землетрясень и завалилось було зовсѣмъ. Теперь оно во̂дбудувалось и має около 30.000 мешканцѣвъ. Колись було то славне на весь свѣтъ мѣсто торговельне. Въ его базарахъ продавали ся найкрасшѝ и найдорожшѝ матерiи шовковѝ; въ нѣмъ жили дуже богатѝ купцѣ, котрѝ стояли навѣть въ досыть тѣсной звязи съ Венецiєю и Геновою та Индiєю. Въ 1561 року заложили були тутъ навѣть Анґлiйцѣ свою факторiю. Перскiй шахъ Надiръ занявъ бувъ то мѣсто въ 1736 р., розваливъ его, а людемъ казавъ перенести ся майже пять миль далеко надъ степову рѣку Ахсу або Калабуґаръ и поставивъ тамъ свого намѣстника. Такъ повстало нове мѣсто Ахсу або нова Шемаха. Въ 1761 р. збуривъ се нове мѣсто кубаньскiй шахъ Фетхъ-Алi, а жителѣ его перенесли ся зновъ до старои Шемахи. Нинѣ Шемаха по̂дупала, особливо во̂дъ послѣдного землетрясеня, але все таки веде ще значну торговлю шовкомъ и выробами зъ шовку та бавовны. Доокола мѣста суть краснѝ городы, котрыхъ продукты перевозять ся до Баку и Тiфлiса. Въ мѣстѣ жиють переважно Татары и Во̂рмене, есть также трохи Россiянъ.

На по̂вно̂чный захо̂дъ во̂дъ Баку, ѣдучи кораблемъ вздовжъ побережа Каспiйского моря, стрѣчаємо по̂дъ горою Джалґанъ давну столицю даґестаньского ханату, мѣсто Дербентъ. Мѣсто се также невелике, бо має ледви якихъ 20.000 мешканцѣвъ, але оно цѣкаве и важне въ многихъ взглядо̂въ. Оно збудоване въ чотироугольникъ надъ невеличкимъ заливомъ, пне ся лавами по горѣ покры-

ництвѣ, вечеромъ походъ зъ смолоскипами и кантата вôдспѣвана сполучеными товариствами спѣвацкими и музичными.

Дня 1 вересня Є. В. Цѣсарь огляне правдоподôбно галицку касу щадничу, выставу будôвничу, институтъ хемічный, школу промыслову и устроену тамъ выставу выробôвъ краєвыхъ, школу Мицкевича, IV-ту ґімназію, дôмъ инвалідôвъ и мѣсце на касарню, вôдтакъ касарню артилеріѣ выставлену громадою, паркъ стрыйскій и руску семинарію духовну. Вечеромъ рецепція въ будынку соймовôмъ.

Выѣздъ зô Львова дня 2 вересня въ полудне.

Зъ Кракова ажь до Олешиць буде ѣхати Є. Вел. Цѣсарь въ ночи, тожь на тôмъ шляху не буде повитаня. Зъ Олешиць же черезъ Ярославъ до Львова, а зô Львова черезъ Жовкôвъ, Раву, Любачѣвъ до Грушова буде ѣхати Цѣсарь въ день. Выѣздъ зъ Грушова наступить пôдъ нôчь. Часъ поѣздôвъ ще неназначеный докладно.

Професоръ Драше о холерѣ.

Славно звѣстный вѣденьскій ученый, професоръ дръ Драше мѣстить въ N. fr. Presse слѣдуючу цѣкаву розвѣдку о теперѣшнôмъ ходѣ и станѣ холеры:

Коли индійска пошесть передъ кôлькома роками проявившись на послѣдокъ въ Италіи перебѣгла въ досыть короткôмъ часѣ четвертый разъ цѣлый свѣтъ, наставъ бувъ якійсь оптимістичный спокôй. Обѣ послѣдни велики пошести (1865 и 1874) сунулись каналомъ Суезкимъ и черезъ Середземне море та вôдси зайшли до Европы. Вôдъ сеи поры звертали люде увагу лишь на сю морску дорогу холеры; що она въ двохъ першихъ своихъ походахъ дôстала ся черезъ Мезопотамію, Персію и Россію до Европы, на то люде були забули. Туреччина навѣть бояла ся тои пошести, що проявляє ся въ курдійскихъ гôрскихъ сторонахъ въ Персіи а теперь выступила зновъ въ Мезопотаміи, далеко бôльше якъ холеры и длятого завела у себе пôсля того свои мѣры осторожности и службу санітарну. На той фактъ, що пошесть давнѣйше приходила черезъ Мезопотамію, Персію и Россію до Европы. не звертавъ нѣхто уваги, позаякъ зъ тыхъ краѣвъ не було певныхъ вѣстей о станѣ здоровля людей въ тыхъ сторонахъ, хочь Баґдадъ и Мекка, де сходять ся магометаньскі богомольцѣ, позôстали все таки небезпечными.

Зовсѣмъ несподѣвано закрала ся холера въ серпню 1889 р. черезъ Бассору до мезопотамского межирѣча и за три недѣлѣ перебѣгла черезъ цѣлу Мезопотамію вôдъ Бассоры ажь поза Баґдадъ ба навѣть Мосуль. Люде стали тамъ страшно втѣкати и ширили пошесть ще скорше. Вертаючи зъ Кербелѣ перскі богомольцѣ занесли пошесть въ жовтню и падолистѣ до Гамадану и Кірманшаха въ Персіи Тутъ однакожь обмежила ся она лишь на деякі оселѣ, щобы перезимувати и зъ весною ширити ся дальше. Що пошесть ся зайшла до Мезопотаміѣ зъ Индіѣ, о тôмъ нема нѣякого сумнѣву, коли зважить ся, якъ велика есть звязь межи сими краями черезъ торговлю и великій вывôзъ арабскихъ коней до Вомбаю.

Пôдчасъ коли холера въ 1890 р. обмежала ся въ Мезопотаміи на округи Мозуль и Діярбекіръ, то зъ Персіѣ розширилась она далеко бôльше. А всежь таки комісія, выслана туды россійскимъ правительствомъ, сказала, що пошесть має льокальный характеръ и нема обавы, щобы могла занести ся зъ Малои Азіѣ. Але вже 29 мая проявили ся перші выпадки холеры въ селѣ Важа коло Дамаску, а пôзнѣйше обняла пошесть и се мѣсто та мѣсто Алеппо та цѣлі округи доокола нихъ. Въ серпню выбухла холера въ Байрутѣ и такъ дôстала ся на побереже Середземного моря. Пôсля урядового обчисленя було въ провінціяхъ азійскои Туреччины вôдъ 17 мая 1890 до 21 сѣчня 1891 р. — 9.500 выпадкôвъ смерти на холеру. Холера ширилась тогды поволи, а для Европы була тогды менша небезпечнôсть, що она зъ вôдтамъ зайде. Але далеко небезпечнѣйше стало пôдъ конець червня, въ часѣ, коли вôдбувають ся походы магометаньскихъ богомольцѣвъ; пôдчасъ святъ курбанъ-байраму, проявила ся пошесть въ віляетахъ Геджесъ въ Джеддахъ и въ Мекцѣ. Вже зъ початкомъ червня привезено до Камеранъ на однôмъ индійскôмъ корабли зъ Бомбаю кôлькохъ богомольцѣвъ, занедужавшихъ на холеру. Ажь до щезненя пошести при кôнци жовтня погибло въ Мекцѣ 2785, а въ Джеддахъ 1337 богомольцѣвъ. Але ті числа суть очевидно за низько подані, бо пôсля записôвъ, на корабляхъ привезено до Джеддахъ 43 000 богомольцѣвъ, а вôдвезено зъ вôдтамъ всего лишь 28.000 богомольцѣвъ. Сухимъ путемъ прийшло було 10 000 богомольцѣвъ, а вернуло лишь 7000. Можна отже припускати, що въ тôмъ роцѣ згинуло въ тыхъ сторонахъ що найменше 18.000 людей. Въ тôмъ роцѣ выступає вже также и Баку надъ Каспійскимъ моремъ яко гнѣздо холеричне. Также треба и то замѣтити, що въ 1890 р. проявилась холера и на побережу Червоного моря, де особливо въ италіяньской кольоніи Массавѣ умирало въ вересню богато мѣсцевыхъ жителѣвъ и Европейцѣвъ. *(Д. б.)*

Переглядъ політичный.

Супротивъ вѣстей появившихъ ся въ деякихъ часописяхъ, будьто бы австрійске правительство дôстало вôдъ амбасадора зъ Петербурга вѣсть, що холера появила ся вже середъ россійского войска, розмѣщеного на Волыни и въ Царствѣ польскôмъ понадъ границею австрійскою — доносить Pol. Corr. зъ вѣрыдостойного жерела, що всѣ ті вѣсти суть зовсѣмъ безосновні.

Вѣсть, подана деякими часописями, що галицкі маневры сего року не вôдбудуть ся, и що Є. Вел. Цѣсарь до Галичины не приѣде, есть зовсѣмъ безосновна.

Холера въ Россіи ширить ся страшно и дойшла вже до Симбирска, де занедужало 20 людей, зъ котрыхъ померло 11. Розôйшлась также чутка, що надъ Волгою проявила ся ще якась друга пошесть, котра передъ 14 лѣтами страшно пустошила тамошні стороны. — Зачувати, що астраханьскимъ ґубернаторомъ має стати помôчникъ міністра справъ внутрѣшныхъ ґен. Оржевскій, котрый має ся заняти зарядженями противъ холеры и завести спокôй въ Астрахани и Сараховѣ, нарушеный послѣдными розрухами.

Новинки.

Львôвъ дня 20 Липня

— **Гр. кат. комітетови парохіяльному** въ Суходолѣ, въ повѣтѣ бобрецкôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 50 зр. запомоги на направу церкви.

— **Именованя.** Выдѣлъ краєвый именувавъ п. Миколу Лятошиньского концептовымъ аплікантомъ. — Львôвска Рада мѣска уменувала на довѣрочнôмъ засѣданю: Осипа Пюркевича директоромъ школы им. Сташица, а пп. Романа Винницкого, Мих. Бандуровича, Ром. Цѣшевского и Кар. Яновского дѣйстными учителями мѣскихъ школъ. Маніпуляційными комісарями маґістрату именовано Ант. Петровского и Генриха Прохаску. Маніпуляційными офіціялами именовані: Тадей Солтисъ, Людвикъ Веберсфельдъ, Раймундъ Чермакъ, а надетатово Вікторъ Любчакъ.

— **Перенесеня.** Дирекція почтъ и телеґрафôвъ перенесла почтового офіціяла Гната Тенчаровского зô Львова до Ясла и придѣлила асистентôвъ почтовыхъ Семена Купчакевича и Володислава Фіялу до уряду почтового и телеґрафічного въ Яслѣ.

— **Є. Екск. II. Намѣстникъ** прибувъ на короткій часъ до Львова.

тôй лѣсомъ; на вершку тои горы стоить цитаделя. Само мѣсто обведене доокола мурами, творить досыть сильну крѣпость. Теперѣшна цитаделя була давнѣйше палатою даґестаньскихъ ханôвъ, нинѣ есть она резиденціею россійского ґубернатора. Въ самôй серединѣ мѣста есть красна россійска церковь, а друга вôрменьска; дальше есть тутъ божниця и пять мошей та великій базаръ. На пôвнôчь вôдъ мѣста есть цѣкавый памятникъ зъ многими арабскими написами; вôнъ называє ся „Кірнъ-Ларъ" або памятникъ „сорокъ героѣвъ", що погибли въ борбѣ зъ Арабами, вôдъ котрыхъ боронили Даґестанъ.

Недалеко Дербенту есть ще другій дуже цѣкавый памятникъ зъ глубокои старины; то Дербендже або кавказкій муръ званый такожь Седъ-Ескендеръ то значить муръ Александра. Есть то свого рода другій хиньскій муръ, котрый забезпечувавъ Персôвъ вôдъ нападу пôвнôчныхъ народôвъ. Вôнъ тягне ся стороною краю, званого Табасеренъ, горами и долинами якихъ 180 кільометрôвъ (20 миль) на захôдъ. Первѣстно бувъ вôнъ на 9 метрôвъ высокій а на 3 метры грубый, мавъ великі зелѣзні брамы и башнѣ, котрі служили до обороны. Хто той муръ збудувавъ, не знати. Кажуть, що его выставивъ ще Александеръ великій, король Македоньскій, але здаєсь, що его выставлено далеко пôзнѣйше, мабуть за хана Нушірвана зъ родины Сасанідôвъ, основателя даґестаньского ханату въ 6-ôмъ столѣтю. Въ 728 р. запанували въ Даґестанѣ Арабы, прогнали Хозарôвъ (мабуть племя семітске, спорôднене зъ жидами) и заняли такожь мѣсто Дербентъ. Въ 1220 р. розсѣлись въ Даґестанѣ Монголы, взяли Дербентъ и тымъ способомъ зробили собѣ дорогу въ долы на пôвночи вôдъ Кавказкихъ гôръ.

Въ 1722 взяла була Россія перший разъ мѣсто Дербентъ, але вже въ чотирнацять лѣтъ вôдступила его назадъ перскому шахови Надірови, а той установивъ тамъ деґестаньского султана. Въ 1796 р. взяла Россія вдруге се мѣсто, але остаточно ажь въ 1813 р. прилучено его до россійскои державы и за царя Александра I. придѣлено его до кавказкои провінціѣ.

Трете мѣсто на Кавказѣ, котрому такожь найбôльше грозить холера, а може тамъ вже и розсѣла ся, то мѣсто Нуха въ елисаветпольскôй ґуберніи, одиноке мѣсто въ давнôмъ ханатѣ Нуха або Шекъ. Нуха лежить на полудневôмъ пôдгôрю кавказкôмъ середъ прекрасныхъ лѣсôвъ морвовыхъ и садôвъ. Мѣсто се має около 30.000 жителѣвъ и дѣлить ся на двѣ части, татарску и вôрменьску. Татарске мѣсто есть далеко бôльше якъ вôрменьске и має 81 мошей. Домы тутъ будовані якъ всюды на Всходѣ, безъ вôконъ до улиць, зъ плоскими дахами, улицѣ вузкі и нехарні, повні смѣтя и болота. Вôрменьска часть має три церкви и резиденцію архіепіскопа, есть тутъ такожь крѣпость зъ высокими мурами и цитаделею, въ котрôй есть россійска церковь. Мѣсто припирає одною стороною до хорошои долины, котрою ве ся рѣка Кішь-Чай, притока Аласану, котрый впадає до Куры. Нуха було вже зъ давенъ давна славне изъ своихъ матерій шовковыхъ, а й нинѣ має великі фабрики шовку, красильнѣ, гарбарнѣ, фабрики мыла и т. д.; оно веде велику торговлю шовкомъ, шкôрами, збôжемъ и заполочникомъ та стоить въ тѣснôй звязи торговельнôй зъ мѣстами Баку и Тіфлісомъ.

Зôйдѣмъ теперь въ долину рѣки Кура. Горѣшна часть тои долины має характеръ гôрскій, середня и долѣшна характеръ степовый. Кура, звана вже въ старинѣ по грецки Кіросъ (Cyrus), а по турецки Ардаґанъ-Чай, выплывае зъ вôрменьскихъ гôръ на выжинѣ Кісіръ-даґъ и котить ся зъ вôдси вузкою гôрскою долинкою попôдъ крѣпости Ардаганъ, Ахалцикъ и давну столицю Грузіѣ, Горі, ажь до Тіфлісу. Понизше сего мѣста переходить она вже въ широку степову долину и плыве степами Караджасъ, Аджінуръ, Шірінкумъ, де коло Джавату впадає до неи рѣка Арасъ, а дальше степомъ Муґані, ажь на конець межи Ленкораномъ а Баку впадає дельтовымъ устемъ до Каспійского моря. Кура, хочь рѣка велика, майже 1000 кільометрôвъ довга, есть однакожь досыть мѣлка и мало сплавна;

— **Соколъ.** На загальныхъ зборахъ основателѣвъ рускаго товариства гімнастичного, що вôдбули ся въ недѣлю въ сали „Народного Дому", рѣшено остаточно называти се товариство „Соколъ", принято статуты и ухвалено выслати ихъ ц. к. Намѣстництву до затвердженя.

— **Золоте весѣлє** и 50-лѣтный ювілей священьства обходить дня 26 с. м. о. Лука Левицкій, парохъ въ Белзця и выслуженый деканъ золочѣвскій. Громада Белзець знана зъ добрыхъ порядкôвъ и тверезости, въ чôмъ не мала заслуга и о. ювілата.

— **Противъ занесеня холеры.** Вчера вечеромъ вôдбулось у Львовѣ засѣданє рады санітарнои (войсково-цивільнои комісіи).] Въ нѣй взяло участь сѣмъ мѣскихъ лѣкарѣвъ, комендантъ мѣсцевый Ґеснеръ, штабовый лѣкарь, Смутный и полковый Льонтанъ. Ухвалено 15 сталыхъ комісій санітарныхъ, до котрыхъ крôмѣ 8 лѣкарѣвъ мѣскихъ пристануть ще й инші добровôльно; такожь будуть въ тыхъ комісіяхъ урядникъ маґістрату и двохъ вô службы. Мѣсто Львôвъ подѣлено на 15 ревірôвъ. Комісія буде обходити мѣсто и остро поглядати, щобы вывожено все смѣтє, чищено кльоаки и подвôря. Чистити мусять на свои грошѣ властителѣ камениць. Установлено 14 возôвъ и 4 людей до обслуги, все буде сейчасъ вывожене и дезинфекціоноване. Подвôря мають удержуватись чисто, карболізуватись, не смѣє бути въ нихъ анѣ вогкость анѣ неладъ. На двôрци будôвничôмъ єсть мѣскій складъ карболю, сублімату, сѣрковои кислоты и т. п. Ухвалено выдати поученє для публики, що має чинити той, що захорує. Готелѣ, передовсѣмъ жидôвскій, будуть все ревідованй. Коло городецкои рогатки буде шпиталь обсерваційный, де мусять якійсь часъ перебувати приѣзджй зъ Россіи. На границю австрійско россійску выслано пять лѣкарѣвъ. Подорожнй зъ Россіѣ мусять выказати ся, зъ якои мѣсцевости приѣзджають. На улици Пекарскôй мають заложити єпідемічный шпиталь за 30.000 зр. Засѣданя рады здоровля будуть вôдбуватись що вôвторка. Ухвалено вывѣлити цистерны, вычистити жерела, лихй жерела позамыкати и завести примусове чищенє каналôвъ.

— **Зливы, громы и грады.** Якъ разъ въ пору живъ, коли погода потрѣбна, маємо зливы и грады. Дня 14 с. м. надъ вечеръ перейшла надъ Пôдгайцями злива зъ громами и градомъ, котра и въ околици наробила богато шкоды. Въ Товстобабахъ запаливъ грôмъ шопу и въ нѣй згорѣло около 100 метрôвъ палива. Въ Заваловѣ и Сельци спаливъ по одному будынку, а въ Яблонôвцѣ и Бзовицяхъ по два полукôпки жита въ поли; въ лѣсѣ пôдъ Лисою розбивъ старезного дуба. Рôвночасно наробивъ градъ богато шкоды въ поляхъ въ Новосѣлцѣ, Гнильчу, Рудникахъ и Горожанцѣ. Найгôрше зъ того всего вышли Пôдгайцѣ. Тамъ грôмъ ударивъ у вежу старого костела и мимо страшнои зливы спаливъ дахъ и двѣ вежѣ зовсѣмъ. Велика небезпечнôсть грозила мѣсцевому старостству, зъ котрого вже повыношено акты, та на щастє огонь зльокалізовано. Шкода въ костелѣ выносить до 12.000 зр., дахъ бувъ убезпеченый на 6.000 зр.

— **Бунтъ вязнѣвъ** въ арештахъ краєвого суду карного у Львовѣ. Минувшои суботы передъ годиною десятою вечеромъ въ однôй келіи, занятôй инквізитами, зачали наразъ вязнѣ голосно спѣвати и бавити ся. Прислухавшись добре тому гаморови, доворникъ вязницѣ змѣркувавъ, що якійсь арештантъ щось пилує, а другй нарокомъ кричать, щобы не чути було пилованя. И справдѣ показало ся, що то славный ватажко злодійскій, Шиманьскій, котрому за кару наложено кайданы, перепилувавъ уже ихъ на ноѣ, а забиравъ ся до кайданъ на руцѣ. Коли доворники вôйшли до вязницѣ и хотѣли тому перешкодити, Шиманьскій грозивъ, що кождого убє, хто до него приступить; однакожь удалось єго обезсилити. Тогдѣ товаришѣ єго зняли страшный крикъ, а другй вязнѣ въ инчихъ келій зачали имъ вторувати — словомъ настала судна нôчь. Ажь прикликана компанія войска опаматала завзятыхъ безплатныхъ льокаторôвъ. Въ недѣлю о тôмъ самôмъ часѣ повторили они такй авантуры, та приготовлена вже компанія войска вôдобрала имъ заразъ охоту.

— **Утѣкъ злодѣй,** Александеръ Корчакъ, засудженый за крадѣжь на пôвтретя року вязницѣ, а то при нагодѣ, коли въ кривчицкôмъ лѣсѣ коло Львова робивъ при дорозѣ. Вôнъ має 35 лѣтъ, росту середного, сильный, лице має округле, волосє темне и правильне чоло та нôсъ. Говорить по руски и по польски. Бѣлє єго значене знаками Z. K.

— **Драматъ родинный.** Передъ кôлькома тыжднями застрѣливъ ся кулею зъ револьвера возьный Францъ Забагло въ Краковѣ, а тому кôлька днѣвъ, якъ мы вже донесли, пôдрѣзала собѣ горло Марія Кравчикова, пôдозрѣна о двомужє. Отожь межи тыми двома самоубійствами єсть звязь. Кравчикова була жѣнкою Забагла. Она покинула єго и вôдтакъ вôддала ся въ друге, пôдъ прôзвищемъ Малкевичѣвнои. Такъ отже згинули обоє зъ обавы передъ карою.

— **Вôдвыскавъ мову.** Дуже рѣдкій случай вôдвысканя мовы лучивъ ся на Воли въ Варшавѣ. Огородникъ Петро Вислоцкій въ третôмъ роцѣ житя оглухъ и онѣмѣвъ. А теперь має вôнъ 20 лѣтъ. Недавно перебувъ вôнъ тяжкій тифъ, по котрôмъ вôдвыскавъ назадъ слухъ и мову. Вымова єго стає чимъ разъ лѣпша.

— **Щаслива сторона.** Теперь, коли цѣлый свѣтъ занимає ся холерою, цѣкаво може буде знати, що на Кримѣ єсть сторона одна, де не заглянула нѣколи анѣ холера, анѣ джума, анѣ жадна инша пошесть. Щасливый той закутокъ зве ся Перекопомъ. Вже кôлька разôвъ добиралась тамъ холера, то зъ пôвночи, то въ полудня, а все мовь боялась тамъ приступити и нѣколи не зайшла до Перекопу и єго околиць. На зъѣздѣ лѣкарѣвъ таврідскои ґуберніѣ выяснено, що и инші заразливй хоробы, неепідемічнй, що сильно пустошать надднѣпровй околицѣ, не можуть достатись до Перекопу. Причиною тому суть выпары йодовй, котрй плывуть вôдъ стороны Сивача въ значнôй скôлькости и наповняють воздухъ. Острый запахъ йоду непривыклому чоловѣкови немилый, та легко ся нимъ освоїти.

— **Сѣмнацять миль за годину.** Въ Бельгіи межи Брукселею а Антверпією будують теперь електричну зелѣзницю. Вôдъ одного до другого мѣста буде можна теперь заѣхати за 20 мінутъ, отже зелѣзниця пôде 132 клм. на годину. Поѣздъ електричный буде складатись зъ двохъ вагонôвъ, въ котрыхъ може змѣститись 60 осôбъ.

— **Що має робити ремѣсникъ,** щобы зôстати богатымъ? Оденъ нѣмецкій швецъ, що тому 30 лѣтъ мавъ тôлько маєтку, що своихъ пять пальцѣвъ, а теперь єсть міліонеромъ, дає такй рады ремѣсникамъ: 1. Впередъ набудь богато досвѣду, закимъ зачнешь интересъ на власну руку: 2. Зачинай вôдъ малого; 3. Справь собѣ якъ найлѣпшй знаряды; 4. Не купуй нѣколи бôльше товару, нѣжь можешь заплатити готôвкою; 5. Не пôдписуй векслѣвъ; 6. Посылай разомъ зъ готовою роботою рахунокъ 7. Скаржь по трохъ мѣсяцяхъ, коли ще рахунокъ невзаплаченый; 8. Веди правильно, порядно и точно книжки, приходы и розходы; 9. Всякй засобы тримай завсѣгды пôдъ ключемъ, якъ лишь можна; 10. Будь все въ варстатѣ такъ довго, доки твои люде працюють; 11. Плати робôтникамъ твоимъ добре, але добирай и держи лише добрыхъ и пильныхъ робôтниковъ; 12. Вôддавай таку лише готову роботу, котра тобѣ принесе честь; 13. Не приймай роботы, на котрôй нѣчого не заробишь; 14. Кôнчи и вôддавай роботу на той часъ и годину, колись обѣцявъ; 15. Клади ся вчасно спати и вставай рано; 16. Жий умѣренно пôдъ кождымъ взглядомъ; 17. Працюй радо и старанно, а по десяти лѣтахъ, якъ будешь держати ся тыхъ приписôвъ, то станешь вже достатнымъ чоловѣкомъ, по 20 лѣтахъ заможнымъ, а по 30 лѣтахъ такого житя будешь певно великимъ богачемъ.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Ц. к. дирекція руху зелѣзниць державныхъ** подає до вѣдомости, що почавши вôдъ дня 20 с. м. зайде змѣна въ руху поѣздôвъ мѣшаныхъ ч. 1671 и 1673 на шляху зелѣзницѣ Броды-Радивилôвъ. Поѣзды тй будуть вôдъ повысшого дня якъ слѣдує, переходити: поѣздъ ч. 1671 вôдъѣздъ зъ Бродôвъ 8 год. 38 мін. рано, приѣздъ до Радивилова о 9 год. рано; поѣздъ ч. 1673 вôдъѣздъ зъ Бродôвъ 12 год. 40 мін. по полудни приѣздъ до Радивилова 12 год. 59 мін. по полудни.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 20 липня. Въ Палатѣ пословъ заповѣвъ президентъ, що въ четверъ (завтра) вôдбуде ся трете читанє предложень валютовыхъ и выборъ членôвъ спôльныхъ Делеґацій.

Вѣдень 20 липня. Зборы робôтниковъ, въ котрыхъ взяло участь около 3000 соціалъ-демократôвъ и може якихъ 200 антисемітôвъ, мѣжь иншими и послы Люеґеръ та Ґесманъ, розвязала власть правительственна, позаякъ межи соціалъ-демократами а антисемітами прийшло було до крикливои суперечки и грôзныхъ сценъ.

Будапештъ 20 липня. Палата панôвъ ухвалила всѣ предложеня валютовй.

Москва 20 липня. Вѣсти, бутьто бы въ Москвѣ проявила ся холера, суть безосновнй.

Римъ 20 липня. Бувшій міністеръ Еллена померъ.

Софія 20 липня. Вчера оголошено вырокъ въ процесѣ убійниковъ Белчева. Миларова, Попова, Ґеорґєва и Александра Караґулова засуджено на кару смерти; Каравелова на пять лѣтъ вязницѣ; сѣмъ прочихъ обжалованыхъ на 9 до 15 мѣсяцѣвъ вязницѣ, а шестьохъ увôльнено.

Христіянія 20 липня. Король поручивъ бувшому президентови норвежского міністерства Станґови утворити новый кабінетъ.

лишь въ долѣшнôй єѣ части можуть ходити по нѣй малй судна и то лишь до села Сардобъ поза шірункумскимъ степомъ.

Долина Куры єсть дуже красна и урожайна, замкнена майже зо всѣхъ сторôнъ горами; єѣ перетинають въ поздовжь зъ однои стороны гостинецъ, що иде зъ Баку до Тіфліса, зъ другои же зелѣзниця, що виходить також зъ Баку а перетявши разъ рѣку Куру коло Варвары а другій разъ понизше Поилы, держить ся вôдтакъ єѣ берегôвъ и иде однымъ шляхомъ ажь до Царскои Поляны въ Мінґреліи. Тутъ иде вже оденъ шляхъ до Кутеиса, другій до крѣпости Поті надъ Чорнымъ моремъ, а третій до Батума.

На горѣшну часть рѣки Куры и єѣ долины припадає найкрасшій и найбогатшій край на Кавказѣ — то Ґрузія або Ґеорґія. Край вправдѣ по найбôльшôй части гористый, але мимо того дуже богатый и урожайный. Клімать тутъ теплый и здоровый. Тутъ родить ся красный виноградъ, рижь, пшениця, сорго, просо, ячмѣнь, кукурудза, тютюнъ и заполочникъ, а горы крыють въ собѣ також велико богатства всѣлякихъ мінералôвъ. Тутъ єсть також богато жерелъ мінеральныхъ, котрыхъ лѣчебна сила не уступає и найлѣпшимъ жереламъ мінеральнымъ въ Европѣ. До недавна мало ще хто знавъ що про тй жерела, ажь въ послѣднихъ часахъ набрали они бôльшого значѣня и теперь вже богато людей зъ Россіи замѣсть ѣхати на воды за границю выбирає ся на Кавказъ. Очевидно, що кавказкй воды потерпѣлять сего року не мало черезъ пошесть.

Въ Ґрузіи жиє найкрасше бѣле племя на цѣлôмъ свѣтѣ — Ґрузины. Они самй называють себе Картлі, Россіяне зовуть ихъ Ґрузинами, а Персы называють ихъ Ґорі, мабуть вôдъ старои столицѣ ґрузиньскои Ґорі надъ рѣкою Кура повысше Тіфліса. Народъ то высокого росту и красной будовы тѣла. Голова у Грузина єсть подовгаста, волосє буйне, чорне, очи чорнй, великй, красно выкроенй. Мужчины дôстають скоро заростъ и носять буйнй кучерявй бороды. Черты лиця бувають надзвычайно правильнй, вилицѣ рôвнй и просто до себе нахиленй, а зубы въ нихъ також рôвнй. Особливо дѣвчата бувають пречудной уроды и палкй; до недавна ще куповано ихъ за великй грошѣ до султаньскихъ гаремôвъ; то лишь промавляє въ нихъ некористь, що дуже борзо старѣють ся. Не треба однакожь думати, що Грузины суть дуже бѣлй, противно они бувають якъ и всѣ полудневй племена добре смаглявй. Найчистѣйшій типъ ґрузиньскій задержавъ ся въ старôй столици ґрузиньскôй, въ Ґорі.

(Дальше буде).

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Крехавецкій

ИНСЕРАТЫ.

Експедицiя мѣсцева
НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнû“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Газеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГIПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

ВСЯКÛ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадиои провiзiи.

Яко добру и певну льокацiю поручае:

4½% листы гiпотечнû.
5% листы гiпотечнû премiованû.
5% листы гiпотечнû безъ премiи.
4½% листы Тов. кредитового земс.
4½% листы Банку краевого.
4½% пожичку краеву галицку.

4% пожичку пропiнацiйну галицку.
5% „ „ буковиньску.
4½% пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% пожичку пропiнацiйну угорску.

4% угорски Облигацiи индемнизацiйнû,
котрû то паперы контора вымѣны Банку гiпотечного всегда купуе и продае **по цѣнахъ найкориснѣйшихъ.**

Увага: Конторъ вымѣны Банку гiпотечного приймае вôдъ Вп. купуючихъ всякû **выльосованû, а вже платнû мѣсцевû** паперы цѣннû, якъ також купоны за готôвку, безъ всѣлякои провiзiи, а противно замѣсцевû лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрû самъ поносить. 2

Австрiйско-угорска

FINANZ-RUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** его обемъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фiнансовû и господарскû обявы обширно и предметово.** Всеже при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшiй. Попри жертвы, якû на насъ накладае побôльшене обему, **высокôсть предплаты** зôстае **незмѣнена**, така якъ доси, бо мы намагаемо знайти бôльше розповсюдненя.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатû змѣстомъ числа **1 зр.**

Адмiнiстрацiя: Wien, I. Wollnerstrasse 11

Найчистѣйшiй спiрiтусъ,

найлѣпшû

румы, горѣлки, розолiсы, лiкеры и пр.

въ Цѣс. кор. привiлiованôй

Рафiнерiи спiрiтусу, фабрицѣ руму, лiкерôвъ и оцту

Юлiюша Мiколяша

у Львовѣ. 72

На пору курацiйну 1892

поручае справдѣ добрый

ЧАЙ

78

россiйскiй

Сидôръ Воль

властитель одинокои торговлѣ лише чаемъ, котра истнуе вже 22 роки

у Львовѣ, Сикстуска 6.

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСИКОНЪ

4 (найновѣйше) выданe

16 елегантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новû, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.